

Consultatie Uitvoeringswet digitaledienstenverordening

Stichting BREIN (hierna: "BREIN") verzorgt de collectieve bescherming van auteurs- en naburig recht voor makers, uitvoerende kunstenaars en de creatieve media-industrie zoals producenten, uitgevers, omroepen, distributeurs en platforms. Aangesloten bij BREIN zijn rond de dertig branche- en collectieve beheersorganisaties en hun leden, tezamen enkele duizenden bedrijven en tienduizenden makers met betrekking tot muziek, films, series, boeken, geschriften, beeld en games. BREIN detecteert en bestrijdt grootschalige auteursrechtinbreuk en -misbruik namens haar aangeslotenen, verzorgt voorlichting en stimuleert legaal gebruik.

BREIN is al bijna 25 jaar actief. Al sinds de opkomst van het internet werkt BREIN aan een raamwerk van rechtspraak waaruit de verantwoordelijkheden en zorgplichten van internet tussenpersonen blijkt. Waar BREIN lange tijd een van de weinige partijen was die civielrechtelijk online handhaving als focus had, juicht BREIN toe dat er steeds meer partijen zijn die zich realiseren dat online handhaving essentieel is om een veilig online klimaat te creëren. Ook is BREIN verheugd dat er steeds meer codificatie plaatsvindt van spelregels voor partijen die online actief zijn.

De Uitvoeringswet digitaledienstenverordening en de DSA zelf, zijn hiervan een goed voorbeeld en voor BREIN zeer relevant. Zo zal BREIN zodra dat mogelijk is bij de digitaledienstencoordinator een aanvraag doen om de status van betrouwbare flagger (art. 22 DSA) te verkrijgen.

BREIN is zeer positief over de DSA en de (MvT bij de) Uitvoeringswet digitaledienstenverordening. BREIN maakt in het kader van deze consultatie graag gebruik van de gelegenheid om kort een tweetal punten onder de aandacht te brengen. De DSA biedt helaas niet oplossingen voor alle uitdagingen waar slachtoffers van online inbreuken zich mee geconfronteerd zien maar er worden met deze (uitvoeringswet-) DSA goede stappen gezet.

Vrijwillige overeenkomsten 4.2.4

Hoofdstuk 4.2.4 getiteld *Gedragscodes* stelt in de eerste alinea: *“Uit overweging 40 bij de richtlijn elektronische handel volgt dat de Uniewetgever het kader voor aansprakelijkheidsvrijstellingen in de richtlijn zag als passende basis voor de uitwerking van mechanismen om illegale inhoud te verwijderen en ontoegankelijk te maken, in de vorm van vrijwillige overeenkomsten tussen alle betrokken partijen, zoals gedragscodes.”*

“Alle betrokken partijen” betekent alle partijen die diensten van de informatiemaatschappij leveren. Hieronder vallen ook access (mere conduit) providers. Voorts gaat het om alle vormen van vrijwillige overeenkomsten waaronder bijvoorbeeld ook een convenant over het ontoegankelijk maken van websites. In het hoofdstuk 4.2.4 worden echter alleen voorbeelden genoemd van (veelal relatief oude) gedragscodes voor hostingproviders. Wij menen dat het

recente convenant blokkeren websites dat is afgesproken met de Nederlandse access providers hier niet onvermeld mag blijven. Het is een succesvol en recent voorbeeld van een vrijwillige overeenkomst waar ook veel interesse naar is in de praktijk; niet alleen in Nederland maar ook in andere lidstaten. <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2021/11/04/tk-bijlage-convenant-met-bijlagen-blokkeren-websites-zonder-handtekeningen>

Inhoud verordening Algemeen 4.3.1

Het hoofdstuk 4.3.1 bevat enkele algemene opmerkingen over zorgvuldigheidsverplichtingen die gelden voor tussenhandeldiensten waaronder de verplichting om zorgvuldig te handelen zodra een tussenpersoon op de hoogte raakt van onrechtmatige inhoud die bijvoorbeeld gehost wordt op de dienst.

Halverwege pagina 29 staat hierover opgemerkt dat de verplichting om inhoud te verwijderen of ontoegankelijk te maken moet volgen uit het toepasselijke recht en *“moet worden opgelegd door een op grond van dat recht bevoegde autoriteit”*. Het is mogelijk dat sprake is van een situatie waarin een bevoegde autoriteit een bevel geeft maar als het bijvoorbeeld gaat om evidente illegale inhoud zoals piraterij geldt dat een hostingprovider (juist) zonder bevel van een autoriteit prompt dergelijke inhoud moet verwijderen. BREIN stelt daarom voor hieraan *“in bepaalde gevallen”* toe te voegen: *“De verplichting om de inhoud te verwijderen of ontoegankelijk te maken moet ook volgen uit het toepasselijke nationale of Unierecht en moet **in bepaalde gevallen** worden opgelegd door een op grond van dat recht bevoegde autoriteit.”*

Een alternatieve oplossing is om een uitgebreidere uitleg op te nemen dat er nationale en unierechtelijke zorgvuldigheidsnormen kunnen gelden die verwijdering of ontoegankelijk making vereisen zonder gerechtelijk bevel. Het is van groot belang dat niet een misverstand kan ontstaan dat voor verwijdering altijd een gerechtelijk bevel of een bevel van een andere autoriteit vereist is.

Typo

Op pagina 57 in de 2^e regel van boven staat *berokken* waar dat *betrokken* moet zijn.

Hoofddorp, augustus 2023